

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Documenta Ascetica D. Iacobi Merlo pro varijs hominum statibus,
vernaculo sermone scripta, nunc Latio donata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

DOCUMENTA QUÆDAM

ASCETICA

R. D. IACOBI MERLO PRO

VARIIS HOMINVM STATIBVS

vernaculo sermone scripta nunc

Latio donata.

COMPENDIARIA COLLECTIO OMNI-

*um, quæ Religiosis Deo dicatis Virginibus scitu**& obseruata necessaria sunt, vt Deo pla-**ceant & vocationi suæ congruenter**viuant.*

1. **S**anctimonialis semper memor sit Pro- *Finem vo-*
 fessionis suæ, & eorum omnium, *cationis*
 quæ Deo publicè promisit, nimirum quod eo *cogitet.*
 solum sine domum paternam, vanam & no-
 xiam libertatem vitæ secularis, cum omni
 carnali familiaritate consanguineorum &
 notorum prorsus à se abdicauerit, vt in me-
 liore & securiore statu salutis consulere,
 Deoque cum animi sancta pace, gaudioque
 seruire posset: quod merito pluris ipsa de-
 bet æstimare, quam si potentissimi Regis
 esset Regina coronata.

2. Consideret necesse est, quod vt cum *mores*
 monasticam vitam profiteri vellet, opus *mutos.*
 fue-

mores mu-
set.

fuerit mutatione vestium secularium, & assumptione habitus religiosi, ac Societate sororum Deo dicatarum, ita decere, vt malos mores & vitæ secularis peccata re ipsa deserat: contenta deinceps, vt soror & solum ancilla Dei nominetur & hoc nomen honorificentius debet iudicare, quam si Princeps fæmina vel Domina maximi nominis haberetur: quid enim maius cogitari, vel æstimari plaris debet, quam esse famulam omnipotentis Dei, & Sponsam Iesu Christi?

Seruet re-
gulas.

3. Adhuc expendat, quoniam vitam regularem agit, conuenire vt regulis suis congruenter viuat, statuta, legeque sui instituti & cœnobi; seruet, ac crebrò secum ea verba repetat *Dic quare hic* Cœnobium ingressa religiosa facta sum, inde conuenit, vt conuenienter professioni meæ iuxta constitutiones ordinis prorsus religiosè viuâ, & non solum caueam, ne in graues defectus & peccata incidam, quæ in mundo ob vitæ secularis licentiam & tot labendi occasiones patrabam; sed etiam enitar, vt cum gratia Dei, quoad eius fieri poterit, ne in minimo à vocatione, sanctaque professione mea declinem: imo confidam in virtutibus indies proficere, & perfectioni, sicut deuotam & sanctam Christi sponsam decet, studebo.

4. Sem.

4. Semper professionis suæ, meminerit, *discuties* conscientiam examinet sæpe, disquiratque, *conscientiam* quam sedulo promissam Deo votis publicis *am.* regulam, obseruet, & mente voluet, quid vi votorum trium religiosorum facere teneatur, vt ea, quam exactissimè obseruentur.

5. Quantum ad votum obedientiæ, consideret, & ita secum ratiocinetur, Deo meo voui obedientiam, necessè iam est, vt promtius alacrius humilius & simplicius in omnibus tã quæ à reuerenda matre, mihi præcipiuntur, quam superioribus, qui curam salutis meæ gerunt, obediam; nūquam murmurabo, nunquam de obediendi onere, vel rei imperatæ difficultate, licet voluntati, & sensuum inclinationi repugnet, conque- rar, sed cõabor omnia amore Christi promtè & hilariter exsequi: nihil etiam, quod reuerendæ matris venia vel obedientia requirit ad meæ voluntatis arbitrium expediam.

*obedienti-
am custo-
dies.*

6. Paupertatem Deo iuuante seruabo *Paupertatem.* seuerè quantum potero, contenta paucis, & ijs solis, quæ ad vitam tolerandam sufficiunt: nihil curiosi, superflui, vani, nihil inquam, nisi quod regula & venerabilis matris licentia permittit, seruabo in cella. Nec pecuniam, nec quid simile petam à consanguineis, vel vllis alijs, nisi quodam
ad

ad res necessarias curandas sancta permit-
tit obedientia. Nullum affectum & animi
propensionem patiar ad vllam mundi rem,
etiãsi ad naturæ sustentationem conceda-
tur; sed omnibus sola necessitate coacta v-
tar. Prouidebo etiã diligenter, ne vlli se-
culari personæ quidquam donem, vel ab
ea accipiam, absque licentia Venerabilis
matris & superioris.

*Castita-
sem.*

7. Pro voto castitatis inuiolatè conser-
uando Deum exorabo, vt gratiam suam
mihi clementer largiatur, ad id summa cum
animi corporisque puritate custodiendum.
Suspectas omnes familiaritates secularium,
& omnium aliorum intimorum amicorum;
imo consuetudinem cum qualicunque per-
sona seculari quoad potero, deuotabo vt
proscindam omnes occasiones mundanum
aliquid videndi vel audiendi, quod animum
maculare, vel eius puritatem possit inqui-
nare.

Nec scribam literas alicui, vel mittam,
neque ab vlllo recipiam missas, nisi ad hoc
me salus animæ meæ & profectus spiritua-
lis proximi mei cogat & vrgeat.

Et quoniam Deo dicatam decet ab omni
specie mali abstinere, vel ijs, quæ puritatem
cordis & conscientie possint conspurcare;
ideo nullas vanas imagines, nullos curiosos
& se-

ficijs, omni qua potest pietate, attentione, & feruore animi interfit, abiectis omnibus inanibus & distrahentibus mentem cogitationibus. Adsit orationi consuetæ, sacro decenter assidat, amet in Confessione puritatem, & candorem, ad augustissimum corpus Dominicum dignè percipiendum accedat præuia singulari præparatione & desiderio: Hæc facilius consequetur, si continua spiritum meditatione passionis Christi Domini occupet; Christum corde semper gestet, animo voluat, & intimè compatiatur eius cruciatibus, mortemque eius acerbissimam lacrymis assiduis defleat.

*Et amori
proximi.*

10. Sorores suas diligat ex animo, nunquam verbo vel facto lædat, imo tristes solletur, ægris vel opis alienæ indigis peramanter seruiat, & subueniat.

Sine querelis.

11. Caueat, ne de ijs ob defectus, quos in ijs notare se putat, queratur: quin potius eis animitus compatiatur, ferat patienter, excuset amicè, nec alijs manifestet. præcipuè prospiciat, ne quid euulget, vel audita publicet, quæ discordias, tristitiam, inuidiam vel dolorem vlli sororum possint generare.

*temerario
iudicio.*

12. Temerarie neminem iudicet: de omnibus bene loquatur, & bene sentiat; omnes sem-

semper se meliores & perfectiores reputet: utque magis in animi demissione proficiat, se ut vilissimam, imperfectissimam, imo tam sanctæ societatis aliarum indignissimam abijciat, ac pro omnibus in communi magno charitatis & benevolentia sensu Deum oret.

13. Linguam studiosè refrenet, ne quid *refrenet lin.* secularium rumusculorum vel vanarum *quam.* rerum, aut curiosarum in medium coram quacumque etiam adducat. Hinc declinet auditionem novorum indecentium & inanum narrationum, quandoquidem eæ sanctam animi pacem, & interiorem conscientia quietem sanctimonialiam perturbant, quæ velut sibi mundoque mortuæ per religiosam & Angelicam professionem, vanis, & caducis mortalis vitæ rebus nullo pacto debent occupari vel delectari.

14. Abstineat à malis, mendacibus, falsisque sermonibus: verba sint simplicia, casta, pudica, vera, religiosa: nec unquam nisi necessitas urgeat, assuescat loqui.

15. Sit Deo consecrata virgo humilis, *sic humili-* benigna, simplex, pura, patiens, affabilis, à *lis.* pravis animi passionibus libera, superbas cogitationes, verba vel opera seu pestem abhorreat: seque vilissimam, abiectissimam, & indignissimam omnium mortalium æstimet.

M 2

16. Non

benefica.

16. Non concupiscat auidē & insatiabili desiderio res seculares, nec eas habeat, potius liberalem & beneficam, quātum status permittit, exhibeat se omnibus.

temperans.

17. Prouideat, ne in gulæ peccatum incidat: sed insatiabilem, nimiamque cupiditatem compescat contenta paupertina cœnobij sustentatione, Deoque gratam se exhibeat, considerando & agnoscendo, quod plura quam mereatur habeat, quibus aliæ ipsa digniores careant. nec murmuret, vel quærat, si non ad stomachum, & appetitum suum cibos & alia parata inuenerit. Singularitatem vitet in cibis, omnem gulæ appetentiam minus ordinatam, & intemperantiam extra refectoryum, nec quidquam edulij edacitatis causa patiat in cella.

caueat inuidiam.

18. Caueat Deo desponsa perniciosam, & caritati inimicam inuidiam, imo gaudeat vel maximè de corporis & animæ optima constitutione sororum suarum.

iram.

19. Indignationem vero & indomitam pessimamque iracundiæ perturbationem velut pestē fugiat: hæc enim maledicta bellua excæcat intellectum, obnubilat rationem, perturbat conscientiam, expellit animi pacem, affligit alios, innumera gignit mala: præterquam, quod eius necet animam, quam occuparit.

20. Sic

20. Sic & detestetur omni qua potest *acediam.*
 diligentia, vitetque infandam acediam, cri-
 men præ ceteris, religiosis execrandum, &
 perniciosum: nam Spiritum efficit somno-
 lentum, languidum, tepidum, adeoque vi-
 gorem illi, desideriumque bene operandi
 penitus aufert: vnde monialis hac infecta
 peste, velut mortua degit ætatem in mona-
 sterio: neque enim illi libet quidquam boni
 spiritualis, nihil manu facti operis efficere,
 perpetuis angitur molestijs, tristitia, curis,
 angustijs, inimica boni: nusquam pacem re-
 perit, nulla res ei sapit, fastidit omnia, præ-
 ter fabulas, cibum, potum, somnum: sicque
 preciosissimum salutis tempus otio, desi-
 diaque consumit: nec considerat, nihil à Deo
 mortalibus datum esse quod pluris sit æ sti-
 mādum in hac vita, quam tempus, cuius ali-
 quando seuerissimam rationem ab ea re-
 poscet Christus, num malè vel fructuose
 transegerit: quod si volueret animo, nullam
 eius vel minimam particulam sine salutis
 commodo labi pateretur. Vnde necesse est,
 vt otium, & omnem temporis iacturam per
 vana colloquia, per otiosa, vel inutilia ne-
 gotia, prorsus deuitet.

*temporis
 habeat ra-
 tionem.*

21. Dirigat pia & poenitens virgo vi- *Curam?*
 tam suam omnem sedulo ad Dei gloriam *habeat*
 salutemque propriam, manè maturet sur- *profectus.*
 gere.

gere tempori, tum vacare orationi, munia-
que consueta pie peragere. Sæpe discu-
riat conscientiam; profectumque vel defe-
ctum disquirat; vt animæ statum peruideat,
siue progredientis, siue regredientis: vbi
defectum culpamque deprehenderit, ilico
proponat eius emendationem, & confes-
sionem: ne relabatur, caueat; sicque vitam
instituat, vt omnia singulis horis ita perfici-
ciatur, sicut diuinæ gloriæ salutiq; cõgruit.
At si mentis propensionem in certũ crimen
obseruauit: incumbet in eam curam sedulo,
vt expugnet, toties certam explendo pec-
nam, quoties se notarit culpam iterasse.
Deum sæpius obtestando, gratiam vt vbe-
rem largiatur eius infinitam bonitatem
nunquam deinceps sic offendendi.

*mortifica-
tionis.*

22. Concepto autem sui ipsius odio sa-
lutari, conetur omnes animi prauas incli-
nationes & passiones vincere, propriam
abijcere voluntatem, omnes prauos animi
motus, & appetitus refrenare, rationique
subijcere; Carnis autem illicitas cupidita-
tes cõtinuo reprimat, corpus seuerè rigi-
deque coercendo, effrenatos dictos motus
& appetitus vincendo, prauas consuetudi-
nes deprauatæ naturæ, quæ spiritualem a-
nimæ progressum, bonorum operum meri-
tum maximè remorantur, extirpando.

23. Quo-

23. Quotidie firmiter proponet vitam in melius commutare, & in diligenti regularum custodia, cultu diuino, virtutumque exercitio progressum facere; nihil aliud noctes & dies animo voluet, quam modum, quo possit maiore spiritus ardore in omnium virtutum perfectione proficere, & noua vitæ coelestis meritorum incrementa cumulare.

24. Eodem pacto continuo huius vitæ exilium, & offensas Dei deplorabit & deflebit; non proprias tantum, sed & alienas; & interiori animi sensu suspirabit medullitus, dum innumerorum peccatorum animæ salutis æternum discrimen adeunt, qui Sathanico pressi iugo, foedis corporis voluptatibus, & indomitis cupiditatibus exæcati degunt mortui, licet adhuc corporis ergastulo compediti. Ideo nõ desinat Christo despõsa virgo tot animarum interitum & creatori suo irrogatas tam graues iniurias & offensas ex animo deplorare. simul immensam Dei bonitatem exorando feruidè, vt miseris lumen verum vberioris gratiæ largiatur, quo collustrati maturè perspiciant vitæ præteritæ prauitatem, ad frugem se recipiant, dignosque poenitiæ fructus agere satagant, quibus veniam commissorum, & demum æternæ vitæ præmia mereantur.

*defleat
propria &
aliena pec-
cata.*

*Grata sit
Deo pro
beneficijs.*

25. Simili modo nunquam non memine-
rit beneficiorum, quæ à benefica Dei crea-
toris manu tam accepit hætenus, quam in-
dies percipit; præcipuè quod à diuina maie-
state è perniciofa fallacique mundi liberta-
te feliciter educta tot è laqueis & periculis
salutis erepta, translata fit in coenobium, v-
bi abundat occasionibus, & varijs modis
innumera bonorū operū munia peragendi,
peccata declinandi, merita coelestia cumu-
landi, quibus demum coelestis vitæ præmia
consequetur.

*memor
mortis.*

26. Mortem verò non indies solum: sed
omni cogitet hora, simulque perpendat,
quod se moritura fecisse desiderabit, om-
nia scilicet torius mundi pia opera fecisse:
nec vilum peccatum commisisse.

27. Consideret, quo gaudio solatioque:
mens perfruetur ob pietatis & virtutis pa-
trata opera; sollicitam legum & statutorum
ordinis custodiam, & quo conscientia re-
morsu doloreque sit crucianda, cum animi
non leui confusione quando tam exigui fer-
uoris & tot defectuū, ac peccatorum in re-
gulas commissorum fuerit recordata. Quo-
circa continua vigilantia, studioque poeni-
tentia comparabit se ad terribilem & iure
formidandam diem vltimam mortis, ho-
ramque iudicij; reuoluendo, quam rigidam
se-

seuerissimo iudici vitæ totius redditura sit: rationem de tempore professionis in religione transacto, de solitudine, diligentiaque, quam in cultu diuino & cura salutis habenda tenebatur adhibere. Quam constanter diabolicis tétationibus, indomitis animi passionibus, prauis naturæ cupiditatibus, & proprijs desiderijs repugnarit.

28. Denique ponderet, secumque reputet de omni verbo otioso, inani cogitatione, tempore sine fructu præterlapso, quidquid contra Deum, contra salutem animæ suæ, proximumque cogitauit, dixerit, & fecerit de eo exigendam esse rationem; nec locum fore vel excusationis, vel effugij.

29. Cum horrore tremoreque poenas inferni memoret, totoque cordis affectu disquirat, quam atroces, acerba, intolerabiles, incredibiles, & innumeræ futuræ sint, sine fine, termino, requie, sine spe solatiij vel auxiliij. Nā si quis in hac mortali vel calamitosa vita non sine summo fastidio, molestia doloreque non potest, vel vnam noctem dolores febriles, capitis, stomachi dentium vel aliorum partium corporis tolerare; licet ipsi per se sensim euanescant, qui poterit atrocissimos inferni cruciatus, aspectū terrificū tartareorū spirituum, euulatus desperantium, & horribiles vlu-

*poenarum
inferni.*

latus, clamoresque damnatorum: Illam deterrimi carceris & foetidissimorum antrorum maleolentiam, illas angustias, & innumeras afflictiones, quæ misera & infelices animæ æternum patientur, hæc inquam omnia qui poterit sustinere?

Ex celestis gloria.

30. Denique Christo dicata virgo, & Sponsa feruenti verset animo, quam ingens gloria, foelix & æterna beatitudo sit, quam Deus omnipotens electis suis, & dilectis animabus, omnibusque, qui constanter, fideliterque ei seruiuerunt, ex animo dilexerunt, eius diuinis iussionibus paruerunt in regno suo præparabit.

Præsertim verò consideret singularem illam religiosarum Virginum coronam & præmium quæ Deo sanctè seruiuerunt, sacro feruore, & peruigili cura cor suum purum sponso seruarunt, sensus arctè custodierunt, ordinis statutis, legibusque diligenter obtemperarunt: in orationibus assidua, in seruando silentio sollicita, feruida & ardentis in sancta obedientia, perfecta paupertate & Angelica castitate, omnibusque ad perfectionem requisitis seruandis exstiterunt: consideret inquam qua speciali gloria tales perfruentur, in illo regno glorioso. Tales profecto virgines religiosæ ad altissimos & sanctissimos S. Apostolorum

forum sedes in coelis euehantur, quorum vitam & Euangelicam perfectionem in rigida seueraque vita religiosa spretis huius mundi pompis, opibus & honoribus sunt in bonis æmulata.

Hæc sunt breui summa collecta, carissima filia, puncta, quæ Virgo religiosa continuo versare animo, & cogitatione debet, ac moribus exsequi, si viam ingredi certam sacramque salutis ad æterna n. gloriam desideret, & vitam in gaudio, pace & tranquillitate conscientia ac cum innumeris solatijs animæ transfigere concupiscat.

DOCUMENTA QUÆDAM SELECTIORA pro Virginitate, Deo deuotis in saeculo degentibus.

I. **C**or Deo continuo vniat, per arden- *Aspirationes*
tes & selectiores ad aspirationes, & *nes.*
iaculatorias ad eum directas preces.

2. Cum ijs libenter & crebro loquatur, & agat, à quibus ad amorem Christi potest inflammari.

3. De nulla re tristetur, nisi propter propria vel aliorum peccata, quibus Deus offenditur.

4. Amorem proprium, vt radicem fontemque omnis mali, & incommodi perpetuo *Victoria*
supprimat & extirpet. *sui.*

5. Tentationes omnes, & tribulationes cum gaudio & gratiarum actione suscipiat à Domino, cum Christi cruciatibus uniat, & Deo Patri pro peccatis ad eius auctorem gloriam offerat.

Profectus. 6. Serio consideret quomodo possit in dies Deo magis placere, veteres defectus & peccata corrigere, speratam cordis puritatem, & alias virtutes obtinere.

7. Iniurias & detractiones omnes æquo ferat animo, pro eo, qui eas infert Deum ex animo precetur, eidem bona præstet, & plura Dei amore pati desideret.

Humilitas. 8. Nihil unquam boni sibi tribuat: sed se omnibus ducat inferiorem, & omni dignam contumelia, vel iniuria.

9. Exerceat se in vera tam interna, quam externa animi demissione: vitet omnem honorem, amet corrigi & reprehendi: neminem, ne minimum quidem unquam siue contemnat, aut se viliores arbitretur.

10. Non sit proprii iudicii tenacior: sed amore Dei superioribus, & maioribus penitus se subiciat & obsequatur.

11. Proximum, cum in periculo patrandi peccati mortalis versatur, sedulo deterreat: vel quouis alio licito modo conetur peccatum impedire.

Occupationes dominicales. 12. Omni diem festum vel dominicum

cum præcipua quadam pietate tranfigat: orationi magno feruore diligentiaque vacet, tempus reliquum domi lectione librorum spiritualium impendat.

13. Inutilia colloquia, verba otiosa, conuiuia, familiaritates aliorum qualescumque, quæ Dei charitatem imminuunt, velut pestes, & ignem gehennæ fugiat, & deestetur.

14. Ad auditum horæ breuiter discutiatur conscientiam, oratiunculâ certâ felicem precetur mortem, vel saltem salutationem recitet Angelicam. *Horariâ
recollectio.*

15. In colloquijs aliorum assuescat agere de rebus diuinis, præsertim ijs, quæ Dei amorem in cordibus audientium prouocant. *Colloquia
pia.*

16. Aliorum defectus ferat æquanimiter, & cum potest in meliorem interprete-
tur partem, vel excuset, nemini verò eisdem aperiat, nisi qui possunt eos emendare. *Caritas
proximi.*

17. De nemine malè suspicetur, aut cogitet, neminem temerè iudicet, suos potius defectus & errata peruestigare & corrigere satagat.

18. Caueat curiositatem omnem, & amet veram simplicitatem.

19. Omni tempore tranquillo sit animo, *Æquanimi-
tas.*

mo, & eodem semper vultu, nec deiectior in aduersis, neque hilarior æquo in prosperis.

Fuga otij.

20. Vitet otium & discursus non necessarios: in his enim vt puluinari quiescit diabolus.

21. Declinet seculares societates, amet solitudinem, non occupet animum audiendis nouis rumusculis: neque ijs vel turbetur, vel lætetur.

Intentio operum.

22. Pia proposita manè concepta per diem sepe renouet, vt eo facilius omnia sua opera minima & maxima purè dirigat ad Deigliam.

Modestia.

23. In corporis externa compositione memor sit decentiæ, modestiæque: moribus sit pudica & verecunda, vt castam decet Virginem.

24. Vultu sit hilari, sereno & constanti, demissis oculis, præsertim apud alterius sexus homines.

25. Moderata in incessu, in verbis parca, in omnibus negotijs & occupationibus prudens & circumspecta.

26. In congressu & colloquio præeat omnibus exemplo honestatis, nemini verò sit offendiculo, sermones verò minus pudicos prorsus abhorreat.

27. Corpus neque mollius quam decet, neque

neque quam par est, habeat durius, memor discretionis & mediocritatis.

28. Vestes esse mundas conuenit, & uiles absque singularitate, nec in ijs sibi placeat, non sint seculari statui; sed magis religiosæ modestiæ accommodatæ.

29. In cibo potuque sit temperans, iuxta necessitatis regulam: ad vires corporis instaurandas. *Temperantia.*

30. Quotidie paratum, statumque seruet ordinem domesticarum occupationum, quem sibi pro diebus omnibus, vel certis hebdomadis præfiniat: particulatim decernendo, quo tempore, laborandum, orandum, aliaque spiritualia exercitia sint peragenda, quando comedendum, incumbendum, vel surgendum.

31. Domi in qua plures eiusdem propositi habitant vna se alteri ex animo ueracum humilitate & charitate subiiciat: & obsequijs promptis præueniat; sicque in pace & mentis tranquillitate Deo uiuat & seruiat, sibi que semper moriatur.

EXERCITIA SEX UTILIA AD
dicta puncta facilius obtinenda.

I. SÆpius mentem ad Deum eleuet, & ar-

ardenter imploret gratiam & auxilium eius, sine quo nihil ex nobis possumus.

2. Cum in defectum & peccatum incidit; resurgat ilico, poeniteat ex animo, humiliter confiteatur cum firmo proposito cauendi de cetero.

3. Quotidie sacro missæ officio piè cum gratiarum actione intersit.

4. Omni die Dominica & festo summa cum humilitate & amore communicet, si non re ipsa & augustissimi Sacramenti vera perceptione saltem spiritali modo.

5. Magnam attentionem præbeat auditora conciones; vel lectura libros sacros, quasi verba de ore Dei profluerent: aduertat autem, quid ex eo sit opere exhibendum. modum etiam eius perficiendi tacitè secum expendat quantum honori diuino, propriæque saluti congruit.

6. Libenter & promptè superiorum monitis obtemperet, consuetudinem & familiaritatem eorum declinet, quibus non censeat animum accendi: sed potius in amore Dei, virtutumque refrigescere.

DOCUMENTA X. AD VITAM HO-
mine Christiano dignam congrua, & cui-
us statui, sexuque accommodata.

I. **Q**uoniam salutis nostræ tota ratio *intentio.*
in recta intentione collocatur; ideo
semper omnia vitæ nostræ dicta, facta &
cogitata purè sunt ad Dei gloriam dirigen-
da.

2. Pravis animi cupiditatibus, propen- *victoria*
sionibus, & desiderijs repugnandum est, *sui.*
compressa peccandi licentia, & amore ni-
mio fluxarum rerum; Quamdiu enim mor-
tale corpus nostrum superest, & viget,
semper pugnandum, semper vigilandum
est in carnis & sui ipsius victoria consequen-
da; nam quo plus voluptatis terrenæ nobis
accedit, hoc animus à Deo longius separa-
tur, & plus accrescat tormentorum post
mortem subeundum. At quantum voluptati
decedit, tantumdem accumulatur interni, &
spiritualis solatij.

3. Inclinationes cordis & voluntatis re- *amor Dei.*
prime, ac reclude; ne irrepant res caducæ;
semper autem Deo, diuinisque rebus pande
sinus omnes cordis, vt si eo solo conquies-
cas. Libera te omni cura & anxia sollicitu-
dine tui ipsius. Da terram (quam tamen ali-
quando cogeris deserere) pro cælo, quod
sperare iuberis; & eris Rex & Dominus

totius mundi, poterisque libero, puroque corde Deo adherere.

humilitas.

4. Humilitas profunda viam pandit securissimam amoris Dei. præterea viuum, firmumque fundamentum est omnis sanctitatis: Ex eadem velut radice foecunda, patientia, vera quies animi & perfectio, mansuetudo, Dei laus, & reliquæ virtutes omnes pullulant.

Amor proximi.

5. Res omnes aduersas, & iniurias patienti mansuetoque perfer animo. Omnes homines cõmuni & vniuersali amore prosequere, cuncta, quæ vides, in meliorem partem interpretare: misericordiae operibus sedulo inuigila; malefacta conare beneficijs compensare, vincens in bono malum.

resignatio.

6. Te ipsum totum cum omni voluntate consecra Deo, eiusque potestati sic subijce, vt cum eius voluntate congruat: abdicat prorsus à te creaturarum rerum amorem, & solatiola. Nulla res contristet animum: nisi qua Deum offendi noueris: nihil delectet, nisi quod Deo placitum & probatum esse sciueris.

recollectio.

7. Discede à nimia & periculosa consuetudine secularium hominum, apud te ipsum in animo habita, teque recollige, liber ab omni vanitate, corde purus, in verbis verax, in operibus & negotijs sincerus: Te ipsum

ipsum cognosce, oblitus aliorum : semper
diuinæ præsentia memor.

8. Tota mentis propensio, cordisque de-
sideria semper Deum suspirent, illi inhære-
ant, eum diligant, cum grata animi signifi-
catione: Nihil scias, velis vel possideas sine
illo.

*præsentia
& unio
cum Deo*

9. Sæpè cum pietate recale vitam & pas-
sionem Christi : cum illa tuam compara;
vide quam propinquè vel remotè absit ab
illa singulis in virtutibus ; præsertim cum
calamitas aliqua diuturnior tibi toleranda
est: nam patientia vestis est nuptialis, qua
Dominus tuus in cruce voluit amiciri
tunc, cum animam tuam velut electissimam
sponsam sibi maritavit, vt eam ab æterna
morte liberaret.

*memoria
passionis
Christi.*

10. In laude Dei & gratiarum actione
semper permane; quidquid enim sumus, vel
habemus ab eo nobis promanat. Ideo te ei
medullitus offer & conlecrata in tempo-
re, quam æternitate, vt tecum dispo-
nat iuxta sanctissimam
voluntatem.

*Gratia-
rum actio.*